

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORiarVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Societas augetur, distribuuntur prouinciæ. Cap. XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

adiuncta domus est, quam hoc tempore Iacobus
 Philippi Archinti beneficio, Salaffiorum Episcopi, qui
 tum Pontificis vices in diecesi Vibana guberna-
 Societate vniuersa in primis optime meriti. In quo
 templo Ignatius, professionis lege, sex & quingenta
 diebus Christianae catechesi operam dedit: in quo
 riore, magna & assidua non modo plebis, sed etiam
 praestantium virorum frequentia: protulit, quae et
 optimatibus palam gloriarentur, beatorumque
 quod nullam omnino ex Ignatij conuentionibus
 sent. Agendi autem rationem sequebatur: cuius
 dei praecepta, & mysteria cognitu necessaria
 vulgi captum explanabat, iterabatque, ubi
 eadem sapius: deinde opportunis digressionibus
 interim locos tractabat fufius, non tam ad
 doctrinae ostentationem, quam ad pietatis
 dam, populumque permouendum accommoda-
 que tam veris grauiusque sententijs, tam
 oculisque, vt diuini amoris ignem vndique
 reur, minimè fucatae eloquentiae vir, nec
 ces numerosque sollicita, sed ingenti animo
 perus tulerat, sua senta prosequentijs. Itaque
 nem eius, non ineptus populi plausus, aut
 diae commendatio sequebatur, sed alta fufusa
 que, & anteaetate vitæ detestatio salutaria
 humi oculis; tristes ac libimet irati discedentes
 illic se ad sacerdotum pedes abijceret
 causa, tanto cum fletu atque singultibus, vt
 soluere, aut vocem in verba formare vix

Societas augetur, distribuuntur praemia

Cap. XV.

INTER hæc Societas maiorem
 et scere, sublatique Pontificis
 cellis quos initio idem Pontifex
 est) illi probanda prefixerat, ma-
 ad militiam spiritualem Ignatio dare nomina

novi ordinis fama, bonusq; odor instituti operis manaret quotidie laeius; Patres varijs orbis terrarum locis vehementer expectabantur. Itaq; ab Romana domo tamquam à metropoli, distantiſſimas in regiones, civitatum Regumque inuitatu missæ coloniarum; domusque vel collegia ingenti approbatione constituta: primum omnium in Lusitania, atq; ad eò in ipsamet India, sumptu æmulatione Regum Lusitanorum; tum aliorum pietate in Hispania, Gallia, Germania, Italia. sed eum aliæ pleraque nationes avidè Societatem amplexe sunt, tum verò Sicilia & inuitavit perhonorificè, & permissu Pontificis maximi acceptam, in primis copiosè ac benignè tractavit: adnitente præsertim Ioanne Vega Hispano (qui regnum illud pro Cæsare administrabat) præstanti non minus religione, quàm prudentia viro; cuius, etiam antea, dum Romæ legatus Cæsaris ageret, plurima & maxima in Ignatium & socios egregiæ cuiusdam benevolentia documenta cõstitierant. Itaque tam latè iam fusa Societate, non modò collegijs domibusve rectores præficere, vt antea, sed etiam Prouinciales præpositos quos appellat, cum ampla potestate in singulas nationes delibere coactus Ignatius est. Ac primum Lusitaniæ præposuit Simonem Koterigium, deinde Hispaniæ Antonium Araozium Cantabrum, Italiæ Iacobum Lainem, Indiæ Franciscum Xauerium, Germaniæ Petrum Canham, Galliæ Paschasium Broetium, alijsque deinceps atheni valitudine premeretur, ad extremum vsque ipse admittavit. Interea de Societatis vniuersæ progressu mirè sollicitus, à singulis Prouincialibus per litteras pensum exigere; vnicuique mādare diligentiſſimè quæ è re communi essent: Romæ verò, præter domesticæ disciplinæ curam, de qua dictum est, ceterasque functiones, multa & graua quæ ad incrementum ac defensionem catholice fidei pertinerent, partim cum summo Pontifice, Cardinalibus, Legatisque Principum coram, partim etiam cum ipsis Regibus atque Principibus per epistolas interpretres agere. Accedebat ad hæc, sollicitudo ingens, atque

atq; indefessus labor in subleuandis pauperibus, orbis orbisq; educatione ac puerorum curanda tuendaque, & perditis mulierculis auxilio ad frugem & continentiam traduccendis.

Varia in Ignatium tempestates exiunt.

Cap. XVI.

Vibus ille rebus dum Christianus agit intrepide, multorum vitis, et simultratesque contraxit. In quibus quidam (cuius nomen patet) in opere potens & graciosus, cum abbatibus a se mulierculam, quam nuptiarum in cenobio collocatam femina per se sauiore in dies concepta rabie, quam libidinis accendebat, ita demum exarsit: ut pane sumpto, ac primum, facta manu, fenestras cenobii aperire, custodes infestare, minari deinde in Ignatium, etiam conferre, quin etiam ex occurso profecto, etiam illis eisdem incedere: denique ad eos fumos, etiam dos improbissimas in ipsorum vitam calidius, etiam re: quae domos primum nobilium circumdant, etiam taque sermonibus (quos partim prona in demum suasio, partim vafani illius artificium dilabere, etiam bat) ad Cardinales etiam, atque adeo ad ipsos, etiam ficem peruenerunt. Igitur vulgus, ut est plura, etiam leuius, quos nuper summa cum approbatione, etiam rat, eisdem repente contēnere, & acerbiore, etiam execrari, & singulorum caput dira imprecatio, etiam gere; proius ut iam non modo cum prexatione, etiam ne pedem quidem ianua turo efferre possent. Etiam vero, licet magna ex parte fictas criminationes, etiam tamen rati subesse profecto nescio quid, quae, etiam uidiā flammam foueret, etiam immutata, etiam